

Arrest

nr. 342 046 van 27 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 23 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 juni 2025 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat B. VRIJENS. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 17 maart 2022 dient verzoekster, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, een verzoek om internationale bescherming in, samen met haar zoon V.G. (gekend onder rolnummer: RvV X).

Op 14 februari 2025 en 8 april 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Russisch machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 28 mei 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde van Armeense origine te zijn, geboren op [...]1976 in Jerevan, Armenië. In 1993 verhuisde u echter naar de Russische Federatie. Ongeveer vanaf 2006 woonde u in Moskou. U deed in die periode ook afstand van uw Armeens staatsburgerschap en werd een Russisch staatsburger. U bent gescheiden van uw eerste man, G.G., met wie u drie kinderen hebt. Ongeveer in 2007 begon u een relatie met een zekere A.M. Toen uw partner op een avond samen met een vriend een casino bezocht, ontstond er daar een ruzie tussen zijn vriend en een veiligheidsagent. Er volgde een gevecht waarbij de veiligheidsagent werd doodgestoken met een mes. Uw partner werd vervolgens wegens zijn betrokkenheid bij deze moord door de rechtbank veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien jaar. U bezocht hem enkele keren in de gevangenis. Vanaf 2009 of 2010 werd u meerdere keren opgebeld door onbekende personen die ermee dreigden om u te vermoorden omwille van wat uw partner gedaan had. Toen u in juli 2010 na een verjaardagsfeest naar huis wilde gaan, werd u opzettelijk aangereden door een wagen. U raakte daarbij zwaargewond en werd voor verzorging naar het ziekenhuis gebracht. In het ziekenhuis diende u klacht in bij de politie. Later werd u echter opgebeld door een politieagent die u aanraade om uw klacht in te trekken, omdat u anders nog meer problemen zou krijgen. Daarna werd u nog regelmatig telefonisch bedreigd. Op een bepaald moment stonden er ook onbekende auto's op de binnenplaats van het gebouw waar u woonde. Om die reden verbleef u vanaf dan meestal bij familieleden of vrienden. Omwille van deze problemen besloot u om het land te verlaten. Toen u dit aan uw partner in de gevangenis vertelde, werd hij kwaad omdat u hem achterliet en bedreigde hij u ook. Op 27 december 2016 vertrok u samen met uw minderjarige dochter, G.V. (O.V. [...]), met het vliegtuig naar Spanje. Van daaruit nam u een ander vliegtuig naar Denemarken. Vanuit Denemarken reisden jullie met de trein verder naar Duitsland. U diende op 5 januari 2017 in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in. In het opvangcentrum werd uw dochter aangevallen door een andere verzoeker om internationale bescherming. Ze viel hierdoor van de trap en raakte gewond aan haar benen waarna ze verschillende operaties moest ondergaan. Uw zoon, G.V. (O.V. [...]), kwam in november 2019 ook naar Duitsland. Omdat uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland afgesloten werd met een weigeringsbeslissing, reisde u samen met uw zoon en uw minderjarige dochter op 15 maart 2022 naar België. U diende hier op 17 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Uw zoon diende op dezelfde dag eveneens een beschermingsverzoek in. Na het uitbreken van de oorlog in Oekraïne, deelde u twee kritische berichten hierover op uw facebookpagina waarna u door enkele onbekende personen bedreigd werd.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten voor: kopieën van de internationale paspoorten van u en uw dochter G.V., een kopie van uw intern paspoort, een kopie van het Armeens paspoort van uw ex-partner met de vermelding dat hij in de gevangenis zit, een medisch attest van een ziekenhuis in Moskou, een aanvraag voor een radiologisch onderzoek op uw naam voorgeschreven door Dr. M.S. d.d. 27/01/2025 en de bevestiging van uw afspraak op 28/04/2025 bij dezelfde arts, medische onderzoeksresultaten op naam van uw dochter G.V. en een gebruiksaanwijzing voor orthopedisch materiaal van een ziekenhuis in Duitsland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U maakte bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal weliswaar melding van enkele medische problemen, met name een hoge bloeddruk, gynaecologische problemen en maagproblemen.

U beweerde voorts dat u door uw hoge bloeddruk problemen had om jaartallen te onthouden. U gaf echter ook aan dat u zowel fysiek als mentaal wel in staat was om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/02/2025, p. 2). Ter staving van uw medische problemen legde u de volgende documenten voor: een aanvraag voor een radiologisch onderzoek voorgeschreven door Dr. M.S. d.d. 27/01/2025 en de bevestiging van uw afspraak op 28/04/2025 bij dezelfde arts. Uit deze medische documenten kan geenszins afgeleid worden dat u omwille van uw medische problemen niet over de nodige capaciteiten zou beschikken om op een zelfstandige en functionele wijze uw relaas uiteen te kunnen zetten of dat u niet in staat zou zijn om in verband hiermee nauwkeurige, gedetailleerde en consistente verklaringen af te leggen. Bij uw tweede persoonlijk onderhoud gaf u opnieuw aan dat u zich niet helemaal goed voelde. U verklaarde last te hebben van stress. U stelde echter ook deze keer dat u zowel fysiek als mentaal wel in staat was om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/04/2025, p. 2). U legde geen bijkomende attesten voor ter staving van enige medische en/of psychologische problemen. Uit de notities van uw beide persoonlijk onderhouden blijkt voorts dat deze onderhouden op een normale wijze plaatsvonden. U maakte

zelf op geen enkel moment melding van het feit dat u fysiek of mentaal niet in staat zou geweest zijn om uw relaas uiteen te zetten of om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. U kan bijgevolg niet aannemelijk maken dat de door u aangehaalde medische en/of psychologische problemen u effectief zouden verhinderen om uw rechten te kunnen doen gelden of dat ze een valabele reden zouden vormen om niet aan uw verplichtingen te voldoen.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde in geval van terugkeer naar de Russische Federatie problemen te vrezen vanwege de autoriteiten omwille van het feit dat u hier in België op uw facebookpagina twee kritische berichten aangaande de oorlog in Oekraïne gedeeld hebt. Daarnaast haalde u nog aan dat u de Russische Federatie verlaten hebt omwille van bedreigingen door onbekende personen omwille van het feit dat uw ex-partner betrokken was bij de moord op een veiligheidsagent. Uw ex-partner werd omwille van deze moord door de rechtbank veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien jaar. Nadat u besloten had om het land te verlaten, werd u ook bedreigd door uw ex-partner omdat u hem daar achterliet (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/02/2025, p. 3-9 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/04/2025, p. 3-5).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*Vooreerst, met betrekking tot uw vrees voor vervolging vanwege de Russische autoriteiten omwille van het feit dat u hier op uw facebookpagina kritische berichten over de oorlog in Oekraïne gedeeld hebt, dient er op gewezen te worden dat uit de beschikbare objectieve informatie (zie **The Russian Federation – Political dissent and opposition** beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/russian-federation-political-dissent-andopposition>, **EUAA COI Query - Major developments in the Russian Federation in relation to political opposition and military service** beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2087301.html> en **Algemeen ambtsbericht Russische Federatie** beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2090411/Algemeen%20ambtsbericht%20Russische%20Federatie%202023%20maart.pdf>) blijkt dat het Russische politieke bestel repressief van aard is en de ruimte voor oppositie en de expressie van kritische geluiden beperkt is. Sinds de aanvang van de speciale militaire operatie in Oekraïne in februari 2022 werden de vrijheid van meningsuiting en vrijheid van vereniging en vergadering nog verder ingeperkt om kritiek op de oorlog terug te dringen. Hiertoe werd niet enkel gebruik gemaakt van reeds bestaande wetgeving, zoals de anti-extremismewetgeving, de Wet op buitenlandse agenten en de Wet op ongewenste organisaties, maar werd tevens nieuwe wetgeving ingevoerd, waaronder wetgeving die het in diskrediet brengen van het Russische leger en staatsinstellingen strafbaar stelt. Desalniettemin geeft niet elke kritische uiting aanleiding tot vervolging door de Russische autoriteiten. In hoeverre (vermeende) politieke opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun (vermeende) politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. Hierbij dient onder meer rekening gehouden te worden met het profiel van de verzoeker, de aard, frequentie en draagwijdte van de activiteiten van de verzoeker, eventuele eerdere problemen met de Russische autoriteiten en eventuele risico verhogende factoren. In uw concrete geval dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw politieke activiteiten in België zeer beperkt te noemen zijn. Behalve dat u twee keer kritische berichten gedeeld zou hebben op uw facebookpagina, hebt u hier geen andere politieke activiteiten gedaan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/02/2025, p. 5). U legde voorts geen begin van bewijs voor noch van de twee berichten die u gedeeld zou hebben noch van de bedreigingen die u hierna ontvangen zou hebben. Bovendien zijn uw verklaringen in verband hiermee ook weinig geloofwaardig te noemen. U kon namelijk in het geheel niet verduidelijken om wat voor berichten het eigenlijk ging. U herinnerde zich enkel nog dat u ze van enkele Oekraïense vrienden ontvangen had, maar u kon niets zeggen over de inhoud van deze berichten (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/02/2025, p. 5). Gezien bovenstaande vaststellingen slaagt u er bijgevolg niet in aan te tonen dat er in verband hiermee in uw concrete geval bij terugkeer naar de Russische Federatie sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.*

Voorts, wat betreft uw vervolgingsvrees vanwege onbekende personen omwille van de betrokkenheid van uw ex-partner bij de moord op een veiligheidsagent en ook vanwege uw ex-partner zelf die u bedreigde omdat u hem achterliet, dient te worden vastgesteld dat u er evenmin in geslaagd bent om deze vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er op gewezen worden dat u van deze vrees, in tegenstelling tot uw verklaringen in de vragenlijst die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken, tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal aanvankelijk in het geheel geen melding meer maakte toen u gevraagd werd wat u vreesde in geval van terugkeer naar de Russische Federatie. Zelfs toen u expliciet gevraagd werd of er behalve uw vervolgingsvrees omwille van uw beweerde politieke activiteiten nog andere redenen waren waarom u niet wil of kan terugkeren naar de Russische Federatie, gaf u aan dat er geen andere redenen waren (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/02/2025, p. 3-4). Pas toen u op uw verklaringen in de vragenlijst gewezen werd, stelde u in verband hiermee nog altijd wel een vrees te hebben, maar u gaf tegelijkertijd aan dat het al negen jaar geleden was en u was niet zeker of deze vrees nog actueel was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/02/2025, p. 4). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsvrees al ondermijnd.

U legde voorts onaannemelijk vage verklaringen af aangaande de identiteit van uw vervolgers. U kon namelijk niet zeggen wie deze personen precies waren. U vermoedde slechts dat het familieleden waren van de vermoorde veiligheidsagent, maar u kon voorts niet meer informatie over deze personen geven (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/02/2025, p. 8). U kende niet eens de naam van deze veiligheidsagent. U beweerde weliswaar dat u zelf niet aanwezig was bij het proces van uw ex-partner in de rechtbank (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/02/2025, p. 6), maar uit uw verklaringen blijkt toch dat u daarna nog verschillende jaren contact hebt onderhouden met de familieleden van uw ex-partner, die door dezelfde personen bedreigd werden en om die reden ook het land verlaten zouden hebben (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 14/02/2025, p. 7, 8 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/04/2025, p. 4). Redelijkerwijs kan dan verwacht worden dat u toch meer concrete informatie kon geven aangaande de identiteit van uw vervolgers. Hierdoor wordt ook afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovendien stemmen uw verklaringen aangaande uw vervolgingsproblemen tijdens uw opeenvolgende persoonlijke onderhoudsopnames op het Commissariaat-generaal niet volledig overeen met de verklaringen die u hierover aflegde tegenover de Duitse asielinstanties waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd wordt. U verklaarde op het Commissariaat-generaal namelijk dat u na uw aanrijding door een auto in 2010 tot uw vertrek in 2016 voortdurend bedreigd werd door uw vervolgers. U kreeg regelmatig dreigtelefoons. Kort voor uw vertrek zag u ook zwarte auto's staan op de binnenplaats van het gebouw waar u woonde (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/02/2025, p. 7, 8 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/04/2025, p. 3, 5). Bij uw asielaanvraag in Duitsland had u daarentegen echter verklaard dat er in de periode na de aanrijding in 2010 niets meer gebeurde tot u in 2016 opnieuw telefonisch bedreigd werd (zie gehoorverslag Duitse asielinstanties, p. 3). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, stelde u dat u met deze verklaringen bij uw asielaanvraag in Duitsland enkel bedoelde dat uw vervolgers u in die periode niets fysiek meer aandeden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/02/2025, p. 8-9), wat geen aannemelijke uitleg biedt. U had tegenover de Duitse asielinstanties immers ook verklaard dat uw vervolgers u pas in 2016 opnieuw telefonisch bedreigden nadat u uw ex-partner in de gevangenis bezocht had en ze op die manier door omkoping uw telefoonnummer te weten waren gekomen. U had uw telefoonnummer immers moeten vermelden bij uw bezoek aan de gevangenis (zie gehoorverslag Duitse asielinstanties, p. 3-4). Hieruit blijkt toch dat u toen wel degelijk bedoelde dat u eerder niet meer bedreigd werd. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde u trouwens eveneens in strijd met uw verklaringen tegenover de Duitse asielinstanties dat u uw ex-partner ook na uw aanrijding met een auto tot uw vertrek uit de Russische Federatie meerdere keren bezocht in de gevangenis (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/02/2025, p. 6, 7, 8).

Uw opeenvolgende verklaringen tijdens uw opeenvolgende persoonlijke onderhoudsopnames op het Commissariaat-generaal bevatten ook een opmerkelijke tegenstrijdigheid. In uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u in Duitsland zowel door deze onbekende personen als door uw ex-partner nog telefonisch bedreigd werd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/02/2025, p. 9). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u daarentegen echter dat u na uw vertrek naar Duitsland enkel nog door uw ex-partner bedreigd werd, maar niet door andere personen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/04/2025, p. 4, 5). Toen u vervolgens op deze tegenstrijdigheid gewezen werd, ontkende u slechts dergelijke verklaringen afgelegd te hebben tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/04/2025, p. 5), wat geen afdoende uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Hierdoor wordt eveneens afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Met betrekking tot de door u aangehaalde medische problemen van uw dochter V.G. (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/02/2025, p. 3-4), waarvan u ter staving enkele medische

onderzoeksresultaten en een gebruiksaanwijzing voor orthopedisch materiaal van een ziekenhuis in Duitsland voorlegde, kan er op gewezen worden dat deze problemen op zich geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U gaf aan dat uw dochter medische opvolging nodig heeft en u was er niet zeker van of de artsen in de Russische Federatie wel in staat zouden zijn om haar medische situatie goed op te volgen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal, d.d. 14/02/2025, p. 3, 4). Uit deze verklaringen blijkt evenwel niet dat de toegang tot de noodzakelijke medische zorgen uw dochter in de Russische Federatie intentioneel geweigerd zou worden. Bijgevolg kan uit uw verklaringen niet afgeleid worden dat er in verband hiermee sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van het leven, vrijheid, en/of fysieke integriteit van uw dochter. Voor de medische problemen van uw dochter dient u zich zodoende te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopieën van de internationale paspoorten van u en van uw dochter V.G. en de kopie van uw intern paspoort bevatten louter persoonsgegevens van uzelf en uw dochter alsook gegevens aangaande jullie reis naar Europa die hier niet in twijfel worden getrokken, maar brengen geen informatie aan die uw beweerde vervolgingsvrees kan staven. De kopie van het Armeens paspoort van uw ex-partner bevestigt weliswaar dat hij in de gevangenis verblijft, maar kan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsproblemen niet staven. De aanvraag voor een radiologisch onderzoek op uw naam voorgeschreven door Dr. M.S. d.d. 27/01/2025 en de bevestiging van uw afspraak op 28/04/2025 bij dezelfde arts, waarnaar hoger reeds werd verwezen, bevatten verder ook geen informatie die uw beweerde vervolgingsproblemen kan staven.

Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal in hoofde van uw zoon, G.V. (O.V. [...]), eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.2. Wat betreft de beoordeling van bijzondere procedurele noden wordt in de bestreden beslissing op goede gronden vastgesteld dat er, na grondige analyse van het geheel van de gegevens van het administratief dossier, onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoekster kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt

In de bestreden beslissing wordt het volgende gesteld:

“U maakte bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal weliswaar melding van enkele medische problemen, met name een hoge bloeddruk, gynaecologische problemen en maagproblemen.

U beweerde voorts dat u door uw hoge bloeddruk problemen had om jaartallen te onthouden. U gaf echter ook aan dat u zowel fysiek als mentaal wel in staat was om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/02/2025, p. 2). Ter staving van uw medische problemen legde u de volgende documenten voor: een aanvraag voor een radiologisch onderzoek voorgeschreven door Dr. M.S. d.d. 27/01/2025 en de bevestiging van uw afspraak op 28/04/2025 bij dezelfde arts. Uit deze medische documenten kan geenszins afgeleid worden dat u omwille van uw medische problemen niet over de nodige capaciteiten zou beschikken om op een zelfstandige en functionele wijze uw relaas uiteen te kunnen zetten of dat u niet in staat zou zijn om in verband hiermee nauwkeurige, gedetailleerde en consistente verklaringen af te leggen. Bij uw tweede persoonlijk onderhoud gaf u opnieuw aan dat u zich niet helemaal goed voelde. U verklaarde last te hebben van stress. U stelde echter ook deze keer dat u zowel fysiek als mentaal wel in staat was om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/04/2025, p. 2). U legde geen bijkomende attesten voor ter staving van enige medische en/of psychologische problemen. Uit de notities van uw beide persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat deze onderhoud op een normale wijze plaatsvonden. U maakte zelf op geen enkel moment melding van het feit dat u fysiek of mentaal niet in staat zou geweest zijn om uw relaas uiteen te zetten of om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. U kan bijgevolg niet aannemelijk maken dat de door u aangehaalde medische en/of psychologische problemen u effectief zouden verhinderen om uw rechten te kunnen doen gelden of dat ze een valabele reden zouden vormen om niet aan uw verplichtingen te voldoen.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster voert in het verzoekschrift hier geen enkel verweer tegen. Aldus wordt deze beoordeling door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

4.3. Verzoekster vreest in geval van terugkeer naar de Russische Federatie vervolging vanwege onbekende personen omwille van de betrokkenheid van haar ex-partner bij de moord op een veiligheidsagent en ook vanwege haar ex-partner zelf die haar bedreigde omdat zij hem achterliet. Daarnaast vreest verzoekster

vervolging vanwege de Russische autoriteiten omwille van haar politieke activiteiten in België. Zij zou twee kritische berichten aangaande de oorlog in Oekraïne op haar facebookpagina hebben gedeeld. Tot slot vreest verzoekster dat de artsen in de Russische Federatie niet in de mogelijkheid verkeren om de medische problemen van haar dochter op te volgen. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

4.4. Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk maakt. De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende pertinente vaststellingen:

(i) Inzake verzoeksters vrees voor vervolging vanwege de Russische autoriteiten omwille van het feit dat ze in België twee kritische berichten aangaande de oorlog in Oekraïne op haar facebookpagina zou hebben gedeeld, wordt vooreerst opgemerkt dat uit algemene landeninformatie weliswaar blijkt dat het Russische politieke bestel repressief van aard is en er slechts beperkte ruimte is voor oppositie en expressie van kritische geluiden en dat de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van vereniging en vergadering sinds de aanvang van de speciale militaire operatie in Oekraïne in februari 2022 nog verder werd ingeperkt om kritiek op de oorlog terug te dringen; Desalniettemin geeft niet elke kritische uitlating aanleiding tot vervolging door de Russische autoriteiten maar dient een individuele beoordeling te worden gedaan; In het concrete geval van verzoekster wordt opgemerkt dat haar politieke activiteiten in België zeer beperkt zijn (ze zou slechts twee keer een kritisch bericht op haar facebookpagina gedeeld hebben en geen andere politieke activiteiten hebben gedaan), ze kon geen begin van bewijs voorleggen van de twee berichten die ze zou hebben gedeeld noch van de bedreigingen die ze hierna zou hebben ontvangen, en ze kan in het geheel niets zeggen over de inhoud van de twee berichten; Gezien deze vaststellingen slaagt ze er bijgevolg niet in aan te tonen dat er in haar concrete geval bij terugkeer naar de Russische Federatie sprake is van een vrees voor vervolging;

(ii) Inzake verzoeksters vrees voor vervolging vanwege onbekende personen omwille van de betrokkenheid van haar ex-partner bij de moord op een veiligheidsagent en ook vanwege haar ex-partner zelf omdat die haar bedreigde omdat ze hem achterliet, slaagt verzoekster er evenmin in om deze vrees aannemelijk te maken

(a) omdat verzoekster zelf aangaf dat ze niet meer zeker is of deze vrees nog actueel is gelet op het feit dat het betrekking heeft op feiten van negen jaar geleden;

(b) omdat verzoekster onaannemelijk vage verklaringen aflegde aangaande de identiteit van haar vervolgers;

(c) omdat verzoeksters verklaringen bij het CGVS niet volledig overeenstemmen met haar verklaringen tegenover de Duitse asielinstanties inzake de bedreigingen door de vervolgers na haar aanrijding door een auto in 2010 tot haar vertrek in 2016;

(d) omdat verzoekster opeenvolgende tegenstrijdige verklaringen op het CGVS aflegde over de bedreigingen die ze ontving na haar vertrek naar Duitsland;

(iii) Met betrekking tot de medische problemen van haar dochter, waarvan verzoekster ter staving enkele medische onderzoeksresultaten en een gebruiksaanwijzing voor orthopedisch materiaal van een ziekenhuis in Duitsland voorlegde, wordt vastgesteld dat deze problemen op zich geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming; Uit verzoeksters verklaringen blijkt niet dat de toegang tot de noodzakelijke medische zorgen aan haar dochter intentioneel zou worden geweigerd in de Russische Federatie;

(iv) De overige door verzoekster voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekster er in het voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.5. Waar verzoekster in het verzoekschrift op algemene wijze poneert dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van haar vrees voor vervolging omwille van haar politieke activiteiten in België rekening dient te houden met haar persoonlijke omstandigheden, waaronder stress, trauma en culturele factoren, en heeft nagelaten rekening te houden met het subjectieve element van haar vrees enerzijds en met haar persoonlijke, etnische, sociale en familiale achtergrond (met name haar Armeense origine, de berichtgeving in de media, angstcultuur en repressie in de Russische Federatie, corruptie in de Russische Federatie...) anderzijds, laat zij in het geheel na dit concreet uit te werken of toe te lichten. Dit

algemeen betoog werpt geenszins een ander licht op de concrete pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing.

Verder verwijst verzoekster naar een aantal persartikels en landenrapporten en voert het volgende algemene betoog:

“Het risico voor Russische staatsburgers, met name diegenen die politiek actief zijn of openlijk hebben geprotesteerd tegen het regime van Vladimir Poetin, is de afgelopen jaren aanzienlijk toegenomen. De Russische overheid voert een intensieve campagne van repressie tegen oppositieleiden, activisten, en iedereen die openlijk kritiek durft te uiten op het huidige regime.

Sinds 2012 heeft Poetin het repressieapparaat in Rusland aanzienlijk versterkt. Dit omvat de uitbreiding van de macht van veiligheidsdiensten en het justitiële apparaat, evenals strenge controle over de media.

Politiek actieve burgers die betrokken zijn bij demonstraties of andere vormen van oppositie kunnen te maken krijgen met arrestaties, zware gevangenisstraffen, en soms zelfs levensbedreigende situaties.

De aanhangers van Navalny worden nog altijd vaak beschuldigd van verzonnen misdrijven om hun politieke activiteiten te onderdrukken.

Daarnaast wordt de situatie nog verergerd door de criminalisering van onafhankelijke burgerorganisaties en de strikte controle over sociale media, waardoor zelfs online activiteiten tegen het regime riskant kunnen zijn.

Voor Russen die hebben deelgenomen aan protesten of publiekelijk tegen Poetin hebben gesproken, is het risico bij terugkeer bijzonder hoog. Ze kunnen bij terugkomst in Rusland te maken krijgen met vervolging, intimidatie of zelfs fysieke aanvallen door staatsagentschappen.”

De Raad merkt evenwel op dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten en persartikels aangaande de situatie in de Russische Federatie niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster bij terugkeer naar haar land van herkomst werkelijk zal worden bedreigd en vervolgd omwille van haar politieke activiteiten in België. Deze vrees voor vervolging dient immers in concreto te worden aangetoond, alwaar verzoekster in gebreke blijft zoals omstandig in de bestreden beslissing werd uiteengezet.

4.6. De motivering in de bestreden beslissing inzake verzoeksters vrees voor vervolging vanwege onbekende personen omwille van de betrokkenheid van haar ex-partner bij de moord op een veiligheidsagent en vanwege haar ex-partner zelf die haar bedreigde omdat zij hem achterliet, de motivering inzake verzoeksters vrees dat de artsen in de Russische Federatie niet in de mogelijkheid verkeren om de medische problemen van haar dochter op te volgen en de motivering inzake de overige door verzoekster voorgelegde documenten, worden in het verzoekschrift eveneens geheel ongemoeid gelaten waardoor deze, bij gebrek aan dienstig verweer, integraal worden overgenomen door de Raad.

4.7. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat in hoofde van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.8. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, brengt verzoekster geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS tweemaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Russisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgelaten land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige

stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

4.11. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.12. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.13. Waar verzoekster ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om een beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

4.14. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat in hoofde van verzoeksters zoon (gekend onder rolnummer RvV X) bij arrest nr. X van 27 februari 2026 eveneens werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS